

Ismail, Turkiet:

”Vara aktivist hjälpte mig fullborda min komma ut-process”

Ismail Alacaoglu arbetar för hbt-organisationen KAOS GL i Ankara. Att samarbeta med hbt-organisationer i andra länder ingjuter kraft och hopp, menar han.

TEXT: LARS JONSSON OCH MATHILDA PIEHL
BILD: MATHILDA PIEHL

KAOS GL och andra hbt-organisationer i Turkiet lever under hårt tryck från myndigheterna. 2005 begärde Ankaras vice-guvernör att KAOS GL, med hänvisning till Turkiets morallagar, skulle förbjudas från att verka. Denna begäran avslogs dock i domstol. Ett liknande försök gjordes 2008 av myndigheterna i Istanbul att förbjuda hbt-organisationen **Lambda Istanbul**. Det försöket stoppades av Turkiets högsta appellationsdomstol, som slog fast att Lambda Istanbul inte bryter mot morallagarna och även erkände hbt-personers rätt att organisera sig. Ett nummer av KAOS GL:s tidning från 2006, som hade tema pornografi, blev konfiskerat och drogs inför rätta i Pressdomstolen i Ankara. Genom att publicera en erotisk bild på två nakna män anklagades man för att ha ”spridit obscena scener via media”. Tidningens ansvarige utgivare **Umut Güner** riskerade tre års fängelse men frikändes i februari 2007 av Pressdomstolen.

Ismail Alacaoglu är en av dem inom KAOS GL som gör organisationens tidning.

Hur kom det sig att du blev hbt-aktivist?

– Det var ganska sent som jag blev inblandad i hbt-aktivism – jag var 30 år gammal. Det tog lång tid för mig att bestämma mig för att leva öppet som homosexuell. Jag höll koll på det arbete

KAOS GL utförde och läste KAOS GL:s tidning och brukade tänka att dessa människor är modiga som ifrågasätter samhället. Men att jag själv skulle aktivera mig var främmande. Fram till 2005 då jag erbjöds arbete på KAOS GL. Då sa jag till mig själv att detta är min chans att bli delaktig i denna rörelse. Det första jag började tänka på var att komma ut, för innan jag blev aktivist var det bara ett fåtal som kände till min sexuella läggning. Att vara aktivist hjälpte mig att fullborda min komma ut-process och nu kan jag hjälpa andra människor att komma ut. Det främsta problemet för hbt-personer är deras osynlighet.

Berätta om något projekt du deltagit i för att förbättra situationen för hbt-personer.

– En av de viktigaste saker jag är inblandad i är KAOS GL:s tidning. Den har publicerats i 15 år och är ett mycket viktigt instrument för att öka hbt-personers och hbt-rörelsens synlighet. Det är många som har upptäckt vilka de själva är genom denna tidning.

– Då internet blev en del av våra liv blev vår hemsida ett viktigt instrument. KAOS GL:s hemsida är den enda turkiska hbt-sajten som dagligen uppdateras med nyheter, intervjuer och fakta. Vi försöker ständigt ta pulsen på hbt-rörelsen. Men det kräver både tid och pengar att förverkliga vad vi vill åstadkomma med tidningen och hemsidan, som är de för allmänheten synliga sidorna av KAOS GL.

– KAOS GL driver också flera andra projekt som syftar till att öka hbt-personers synlighet och tillgång till rättigheter.

En av våra främsta utmaningar är att arbeta för en lagstiftning som ger skydd mot diskriminering på grund av sexuell läggning och könsidentitet. De senaste två åren har vi arbetat mycket med detta och övertygat andra ideella organisationer i Turkiet att vara för sådant diskrimineringsskydd. Nu känner vi starkt stöd från andra organisationer som arbetar för mänskliga rättigheter. Att få ett lagligt skydd mot diskriminering, och även ett skydd inskrivet i vår författning, skulle öppna dörren för oss att börja en kamp för nya frågor.

Vad betyder internationellt samarbete för dig som aktivist och den organisation du tillhör?

– Internationellt samarbete är ett absolut måste. Det är mycket viktigt att dela med sig av sina kunskaper och erfarenheter med människor från andra länder. De länder där hbt-rörelsen har lyckats väl med att få till stånd ökade rättigheter utgör goda exempel för oss. Att se vilka bedrifter de lyckats med ger oss kraft och hopp. Eftersom olika delar av världen har kommit varandra närmre och problemen är likartade så är det mycket viktigt att vi agerar tillsammans.

Milly, Namibia:

”Vi vill förändra människors mentalitet”

Milly Seibes tillhör en dramagrupp anknuten till hbt-organisationen Rainbow Project i Namibias huvudstad Windhoek.

TEXT: LARS JONSSON
BILD: KLARA LUNDHOLM

Hbt-personer i Namibia i södra Afrika lever under ett ständigt närvarande hot om att bli utsatta för våld och diskriminering. Hbt-organisationen **Rainbow Project** tillåts dock verka öppet och bedriver en hel del verksamhet. Enligt rättspraxis är sex mellan män, men inte mellan kvinnor, straffbart. Det händer att hbt-frågor diskuteras i media, men under de senaste åren har attityderna i samhället förändrats till det sämre. Bland annat har ett tidigare infört förbud mot diskriminering i arbetslivet på grund av sexuell läggning tagits bort.

Hur kom det sig att du blev hbt-aktivist?

– För en del år sedan träffade jag några

lesbiska på en klubb. De uppmanade mig att komma till Rainbow Project. Det gjorde jag och så blev jag medlem. Vi är ganska många inom hbt-rörelsen. En del är fortfarande i garderoben och andra har kommit ut. Det finns en gaybar i Windhoek, men det är bara vita som går dit. I Katutura, mitt township, finns en gayvänlig bar där man kan träffas.

– Situationen för oss är riktigt dålig.

Hbt-personer blir misshandlade och våldtagna. Min bästa vän blev våldtagen. Polisen trakasserar oss och man kan inte få något arbete i Namibia om det är känt att man är homosexuell. Kyrkor lär ut att Gud är emot homosexuella och att homosexuella kommer till helvetet. Min mamma är pingstvän och hon är starkt emot att jag är lesbisk, så jag beslöt tidigt att flytta hemifrån och leva på egen hand.

Berätta om något projekt du deltagit i för att förbättra situationen för hbt-personer.

– Vi har en dramagrupp. Vi skriver

våra egna berättelser och sätter upp. Vi spelar i skolor, i kyrkor och framför butiker. Förhoppningsvis kan vi ändra folks attityder. När vi spelat i skolor kan eleverna

gå hem och berätta för sina föräldrar och när vi spelat i kyrkor kan pastorerna sedan diskutera med kyrkobesökarna.

Hur hoppas du situationen för hbt-personer ska förändras i Namibia?

– Jag hoppas att människor ska kunna acceptera homosexuella. Att de ska kunna förstå och behandla oss precis som heterosexuella. Vi vill förändra människors mentalitet. Det är våldet och våldtäkterna och arbetslösheten som drabbar oss som vi för en kamp emot.

Manisha, Nepal:

”Drömmen är att få lagar mot diskriminering”

Manisha Dhakal benämns som meti i Nepal. Det är vad transpersoner traditionellt kallas. Hon arbetar för hbt-organisationen Blue Diamond Society i Katmandu.

TEXT: LARS JONSSON OCH MATHILDA PIEHL
BILD: MATHILDA PIEHL

Läget för hbt-personer har förbättrats sedan Nepal förra året åter blev en demokrati. Det kanske viktigaste av allt är att Nepals Högsta domstol har kommit med ett domslut som instruerar regeringen att lägga fram lagstiftning som ger hbt-personer medborgerliga rättigheter. I det ingår även att överväga införande av samkönat äktenskap. Ett beslut som redan tagits är att transpersoner ska få möjlighet till nya identitetshandlingar i enlighet med det kön man anser sig tillhöra. Men även om polisens tidigare vanliga trakasserier mot hbt-personer har blivit sällsynta och de godtyckliga arresteringarna har upphört är diskrimineringen fortfarande

omfattande. Att som hbt-person bli utsparkad från sin skola, bli av med sitt arbete eller bli fråntagen sin arvsrätt är inte ovanligt.

Manisha bor fortfarande, som ogift, hemma hos sina föräldrar. Att gifta sig är något även många metis ser sig tvungna till, men det är inget Manisha skulle gå med på att göra.

Hur kom det sig att du blev hbt-aktivist?

– Vår hbt-organisation bildades 2001. Dessförinnan träffade jag folk i parker i Katmandu. När **Blue Diamond Society** bildades gick jag med. Jag var redo i min själ att engagera mig. Jag skulle vilja uppleva att Nepal får en författning som ger

hbt-personer fullvärdiga rättigheter. Drömmen är att vi därigenom får lagar mot diskriminering. Fortfarande kommer det att ta tid i samhället att förändra attityderna. Att öka medvetenheten i samhället om hbt-frågor är nästa steg för oss.

Berätta om något projekt du deltagit i för att förbättra situationen för hbt-personer.

– Jag hjälper till att hålla utbildningar inom hbt-rörelsen om mänskliga rättigheter och hur man påverkar beslutsfattare. Jag har deltagit i en kampanj för ändringar i vår författning. Jag är också involverad i hivpreventivt arbete gentemot män som har sex med män och transpersoner.

Vad betyder internationellt samarbete för dig som aktivist och den organisation du tillhör?

– Internationellt samarbete har stor betydelse i mitt land. Det förser oss med materiellt och finansiellt stöd. Det ger oss bättre möjlighet att arbeta för förbättringar för hbt-personer.

RFSL om homosexuella, bisexuella & transpersoner i världen

- Nyhetsbladet produceras med stöd från Sida genom Forum Syd
- Sida/Forum Syd har ej medverkat vid utformning av materialet
- Sida/Forum Syd tar ej ställning till de synpunkter som framförs

